

Remont dachu Starostwa Powiatowego w Kaliszu

90 ton rusztowań wokół budynku, blisko 38 tysięcy dachówek do wymiany, 2600m² powierzchni dachu- ruszyła potężna inwestycja wymiany dachu i jego termomodernizacji na jednym z najbardziej reprezentacyjnych budynków Kalisza - Starostwa Powiatowego.

Inwestycja jest realizowana przez Powiat Kaliski w ramach przedsięwzięcia partnerskiego pn. „Termomodernizacja budynków użyteczności publicznej Powiatu Kaliskiego oraz gmin: Brzeziny, Godziesze Wielkie, Lisków, Opatówek, Szczytniki”.

-To duże i kosztowne przedsięwzięcie. Projekt powstał już w 2014 roku i obejmował termomodernizację 15 budynków użyteczności publicznej z 5 gmin powiatu kaliskiego. Budynek jest jednym z kilku ostatnich do realizacji w ramach projektu. Prace powinny zakończyć się z końcem września - wyjaśnia Starosta Kaliski Krzysztof Nosal.

Szacowana wartość robót to: 1,9 mln zł, w tym dotacja i pożyczka z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do części termomodernizacyjnej.

W ramach zadania realizowane są roboty budowlane w budynku wpisanym do rejestru zabytków w zakresie: wykonanie docieplenia dachu, wymiana istniejącego pokrycia dachowego, wymiana częściowa elementów więźby dachowej i łąt, wymiana obróbek blacharskich i orynnowania, uzupełnienie tynków na kominach.

Zabytkowy gmach Starostwa Powiatowego w Kaliszu, który niegdyś był Pałacem Gubernatorskim do dnia dzisiejszego jest jednym z najbardziej reprezentacyjnych gmachów w Kaliszu. Pobudowany w latach 1586-1591 z fundacji prymasa Polski- ks. arcb. Stanisława Karnkowskiego, przebudowany w wieku XIX według planu Sylwestra Szpilowskiego w stylu klasycystycznym na gmach urzędowy. Budynek powstał na planie litery E z czterokolumnowym portykiem korynckim. Na tyłach gmachu - od strony ul. Łaziennej - zachował się urokliwy dziedziniec z arkadowymi podcieniami. Równolegle z funkcjami czysto urzędowymi gmach spełniał również rolę reprezentacyjną. To tu mieszkał brat Napoleona, król Westfalii Hieronim Bonaparte oraz przebywał w roku 1813 i 1815 car Aleksander I. Dwadzieścia lat później, w 1835 roku, podejmowano w nim uczestników „zjazdu monarchów” w osobach króla pruskiego Fryderyka Wilhelma III oraz cara Mikołaja I. W zależności natomiast od sytuacji historycznej i administracyjnej kraju budynek ten gościł w swych murach od polityków, samorządowców, gubernatorów i wojewodów. Od 1965 r. budynek został objęty ochroną prawną i wpisany do rejestru zabytków.

Tekst/ Foto: W. Przybylska